

— Kommissionen har åsidosatt förbudet mot retroaktiv lagstiftning genom att i efterhand ändra det sammanlagda beloppet för bidragen för redan avslutade regleringsår, vilket är en möjlighet som införts först i förordning nr 1193/2009.

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 (EUT L 321, s. 1).

Talan väckt den 3 mars 2010 — Polen mot kommissionen

(Mål T-101/10)

(2010/C 113/101)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: M. Szpunar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 (¹), i den mån denna bestämmelse medför en ändring av artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1686/2005 av den 14 oktober 2005 om fastställande av produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2004/05 inom sockersektorn (²),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att genom den angripna bestämmelsen infördes en differentiering av koefficienten för tilläggs-

avgiften för regleringsåret 2004/05 som innebar att koefficienten fastställdes till 0,25466 för de nya medlemsstaterna och 0,14911 för gemenskapen med 15 medlemsstater.

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för talan mot den angripna bestämmelsen.

För det första var kommissionen inte behörig och åsidosatte artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (³) enligt vilken kommissionen endast är behörig att fastställa en koefficient som är lika hög inom hela unionen. De olika språkversionerna av förordning nr 1260/2001 är härvid helt överensstämmande och entydiga. Dessutom kan principerna för den gemensamma organisationen för socker inte läggas till grund för en avvikelse från ordalydelsen i förordning nr 1260/2001, utan utesluter tvärtom en sådan avvikelse. En enhetlig koefficient är nämligen ett väsentligt instrument för att genomföra principerna för den gemensamma organisationen för socker.

För det andra har principen om att hela gemenskapens regelverk omedelbart ska tillämpas i de nya medlemsstaterna åsidosatts. Den angripna bestämmelsen är de facto en övergångsbestämmelse som inte har något stöd i anslutningsakten från år 2003 och de rättsakter som antagits med stöd av denna. Artikel 2 i anslutningsakten utgör grunden för att samtliga rättigheter och skyldigheter som följer av gemenskapen ska övertas av Republiken Polen, vilka således omfattar rätten att utnyttja överskott och skyldigheten att täcka förluster på sockermarknaden, såsom varit fallet under tidigare regleringsår.

För det tredje föreligger ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. Det enda kriteriet för differentieringen är datumet för medlemsstaternas anslutning till Europeiska unionen. De nya medlemsstaternas anslutning kan i sig inte utgöra ett objektiva kriterium som kan motivera den införda differentieringen, eftersom följderna av anslutningen uttömmande har reglerats i anslutningsakten och de rättsakter som antagits med stöd av denna.

För det fjärde har solidaritetsprincipen åsidosatts. Principen om solidaritet mellan producenterna utgör en grundläggande princip för den gemensamma organisationen för socker och innebär att kostnaderna för finansieringen av denna marknad ska bäras av samtliga producenter och att finansiell neutralitet inte ska uppnås på medlemsstatsnivå utan på unionsnivå i enlighet med objektiva kriterier. Differentieringen av koefficienterna i de enskilda medlemsstaterna innebär en godtycklig, oproportionerlig och osolidarisk fördelning av kostnaderna för finansieringen av sockermarknaden.

För det femte har artikel 253 EG (nu artikel 296.2 FEUF) åsidosatts, eftersom den angripna bestämmelsen inte getts en tillräcklig motivering. Kommissionen har varken angett några omständigheter som skulle kunna motivera en differentiering av koefficienterna eller angett de syften som skulle kunna eftersträvas med en sådan differentiering.

⁽¹⁾ EUT L 321, 8.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 271, 15.10.2005, s. 12.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, 30.06.2001, s. 1).

Talan väckt den 3 mars 2010 — Südzucker m. fl. mot kommissionen

(Mål T-102/10)

(2010/C 113/102)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Tyskland), AGRANA Zucker GmbH (Wien, Österrike), Südzucker Polska SA (Gdansk, Polen), Raffinerie Tirlemontoise (Bryssel, Belgien) och Saint Louis Sucre SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna H.-J. Priess och B. Sachs)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgiften för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena kar anført flera grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden är att artikel 233 EG (ny artikel 266 FEUF) har åsidosatts analogt, genom att kommissionen inte har levt upp till kraven i domstolens dom av den 8 maj 2008, Zucker-

fabrik Jülich (förenade målen C-5/06 och C-23/06- C-36/06, REG 2008, s. I-3231). I denna dom slog domstolen fast hur parametrarna för "det överskott som kan exporteras" och "samtliga produktkvantiteter som har exporterats" ska fastställas vid beräkningen av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03 till och med 2005/06. Sökandena anser att kommissionen i den angripna förordningen även har ändrat den tredje parametern "det totala bidragsbelopp som ska återbetalas", även om detta inte var frågan i målet Zuckerfabrik Jülich.

Den andra grunden är att kommissionen har åsidosatt artikel 15.1 d i förordning nr 1260/2001 ⁽¹⁾ samt denna förordnings syfte och föremål. Sökandena har härvidlag bland annat anført att kommissionen vid beräkningen av det totala bidragsbelopp som ska återbetalas har moträknat belopp för export som det inte har ansöpts om och som inte har betalats ut. Dessutom medför en fast sats för månatlig export till bristfälliga beräkningar. Sökandena har i detta sammanhang gjort gällande att domstolen i domen i målet Zuckerfabrik Jülich förbjöd att den totala förlusten fastställdes till ett belopp som var större än de kostnader som hade samband med återbetalningen.

Kommissionen har för det tredje åsidosatt förbudet mot att ge rättsakter retroaktivt verkan, genom att kommissionen i den angripna förordningen retroaktivt ändrade det totala belopp som ska återbetalas.

För det fjärde har motiveringsskyldigheten i artikel 253 EG (nu artikel 296.2 FEUF) åsidosatts genom att kommissionen har motiverat den angripna förordningen med att den levde upp till kraven i domstolens dom i målet Jülich. Sökandena anser inte att kommissionen har levt upp till de krav som angavs i denna dom.

Sökandena har slutligen, under rubriken "andra rättsliga fel" anført att kommissionen den 3 november 2009 saknade behörighet att anta en förordning om produktionsavgiftsbeloppet för socker för regleringsåren från 2002/03 till och med 2005/06, eftersom förordning nr 1260/2001, till vilken kommissionen hänvisat som rättslig grund, inte längre var gällande när förordningen antogs. Dessutom har artikel 37.2 EG åsidosatts, eftersom förordningen enligt denna bestämmelse skulle ha antagits på ett annat sätt än vad som var fallet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 18 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, s. 1)